

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

Ἔχων ἡμέρας 30.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 12 καὶ ἡ νύξ ὥρας 12.

1. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἥτοι τοῦ νέου ἔτους. Συμεὼν τοῦ Στυλίου. Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ. Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Μιασηγῶν, κατάθεσις τῆς εἰκόνος τῆς Παμμακαρίστου. Μνήμη τῶν ἁγίων 40 γυναικῶν, Ἀμμοῦν διακόνου, Καλλίστης, Εὐόδου καὶ Ἐρμογένους τῶν μαρτύρων καὶ ἀδελφῶν, Μελετίου ὁσίου τοῦ ἐν τῷ ὄρει Μυῖουπόλεως ἀσκήσαντος, Νικολάου ὁσίου τοῦ Κουρταλιώτου.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 1ης Σεπτεμβρίου §§ 1 – 3)

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναιῷ. Καταβασίαι: «Σταυρὸν χαράξας...» Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου. Ἀπόστολος τῆς Ἰνδίκτου: «Τέκνον Τιμόθεε, παρακαλῶ πρῶτον...» (Α΄ Τιμ. β΄ 1 – 7). Εὐαγγέλιον τῆς Ἰνδίκτου: «Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Ναζαρέτ...» (Λουκ. δ΄ 16 – 22). Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικὸν τῆς Ἰνδίκτου: «Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, Κύριε. Ἀλληλούϊα». «Εἶδομεν τὸ φῶς...». «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου...». Ἀπόλυσις.

2. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Μάμαντος μάρτυρος, Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ καὶ Παύλου πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως, Κοσμᾶ ὁσίου τοῦ Ἐρημίτου.

Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μάμαντος εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναια.

Πανηγυρίζει ὁ ὑπὸ τουρκικὴν κατοχὴν Μητροπολιτικὸς Ναὸς Ἁγίου Μάμαντος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μόρφου καὶ ὁ Καθεδρικὸς Ναὸς Περιστερώνας Χρυσοχοῦς, ὅπου εὐρίσκεται ἡ Ἐπισκοπὴ Ἀρσινόης.

3. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΓ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἀνθίμου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Νικομηδείας, Θεοκτίστου ὁσίου, Πολυδώρου νεομάρτυρος τοῦ Κυπρίου. Ἀνακομιδῆ λειψάνων Νεκταρίου ἐπισκόπου Πενταπόλεως, Ἀριστίωνος ἐπισκόπου Μικρᾶς Ἀλεξανδρείας, ἰσαποστόλου Φοίβης τῆς διακόνου.

Ἦχος δ΄. Ἐωθινὸν Β΄.

Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Πολυδώρου εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Πολυδώρου, ὅπου ἐορτάζεται, δύναται νὰ συμψηφῆ μετὰ τῆς Ἀναστασίμου καὶ τῆς τοῦ Περιβάλλοντος ἀντὶ τῶν τοῦ Μηναίου.

Σημείωσις: Κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ σепτοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἡ πρώτη Κυριακὴ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ὠρίσθη ὡς ἡμέρα ἀναπέμφεως εἰδικῶν εὐχῶν καὶ ἱκεσιῶν «ὑπὲρ τοῦ περιβάλλοντος ἡμᾶς στοιχείου καὶ εὐσταθείας πάσης τῆς κτίσεως», ἐκδοθείσης πρὸς τοῦτο εἰδικῆς ἀκολουθίας: «Ἀκολουθία ἱκετήριος πρὸς τὸν φιλόνηρον Θεὸν καὶ Σωτῆρα ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ὑπὲρ τοῦ περιβάλλοντος ἡμᾶς στοιχείου καὶ εὐσταθείας πάσης τῆς κτίσεως». Ἡ ἀκολουθία αὕτη συμψάλλεται μετὰ τῆς Ἀναστασίμου ὡς διατάσσεται κατωτέρω.

(Πρὸβλ. Τ.Μ.Ε. Τυπ. 1ης Σεπτ. § 4, 5, 6)

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ὁ Μάρτυς σου Κύριε...». Δόξα: «Κανόνα πίστεως...».
Κοντάκιον: «Ἐν τῇ ράβδῳ Ἁγίε...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακὸς – Ψαλτήριον.

Ἐσπέρια: Ἀναστάσιμα στιχηρὰ τοῦ δ΄ ἤχου 4, τοῦ «Περιβάλλοντος» 2, τοῦ Ἁγίου Ἀνθίμου Προσόμοια: «Θεόφρον μακάριε βαφαῖς...» 2 καὶ τοῦ Ὁσίου Θεοκτίστου Προσόμοια: «Πάτερ Θεόκτιστε τὸ σόν...» 2.
Δόξα: Τοῦ Περιβάλλοντος: «Παντοκράτωρ Κύριε...».
Καὶ νῦν: Τὸ α΄ Θεοτοκίον τοῦ δ΄ ἤχου: «Ὁ διὰ σὲ Θεοπάτωρ...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...», τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...» καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ «Περιβάλλοντος».

Ἀπόστιχα:	Τὰ Ἀναστάσιμα.
Δόξα:	Τοῦ «Περιβάλλοντος»· «Διὰ σπλάγχνα οἰκτιρῶν...».
Καὶ νῦν:	Τὸ ὁμώγηον Θεοτοκίον· «Ναὸς καὶ πύλη ὑπάρχεις...» (ζήτει εἰς τὴν Παρακλητικὴν, εἰς τὸ Καὶ νῦν τῶν Ἀποστίχων τοῦ πλ. α΄ ἤχου, Σαββάτῳ ἑσπέρας). «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια:	Τὸ Ἀναστάσιμον· «Τὸ φαιδρόν...», τοῦ Ἁγίου Ἀνθίμου· «Τῆς ποιμένης σου...», Δόξα τοῦ Ὁσίου Θεοκτίστου· «Ταῖς τῶν δακρῶν σου ῥοαῖς...», Καὶ νῦν τοῦ «Περιβάλλοντος»· «Ὁ πάντα τῷ ῥήματι...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετὰ τὸν Ν΄ Ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς Κανὼν τοῦ δ΄ ἤχου καὶ τὰ Τριαδικὰ «Ἄξιόν ἐστιν...». Τὸ Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος

Ἀπολυτίκια:	Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος...» ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Καθίσματα:	Τὰ Ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν. Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ δ΄ ἤχου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Β΄) Εὐαγγελίου.
Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ «Περιβάλλοντος».
Ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς:	Τὸ Κάθισμα τοῦ «Περιβάλλοντος»· «Ὡς Δεσπότη καὶ κτίστη...» μετὰ τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ.
Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς:	Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα. Τὸ Συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ «Περιβάλλοντος».
Καταβασίαι:	«Σταυρὸν χαράξας...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καὶ ἡ Καταβασία· «Μυστικὸς εἶ Θεοτόκε...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τὸ Β΄ Ἀναστάσιμον· «Τὸν λίθον θεωρήσασαι...», τοῦ Μηναίου· «Χορείαν ἄγε σήμερον...», «Ἀγγελικῶς ἐβίωσας...», τοῦ «Περιβάλλοντος»· «Ὁ οὐρανὸν τῷ νεύματι...» μετὰ τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ· «Ὁ ποιητὴς τῆς κτίσεως...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ τοῦ δ΄ ἤχου 4 καὶ τοῦ «Περι-

	βάλλοντος» «Ύμνον σοι προσάγωμεν...» 4.
Δόξα:	Τὸ Β' Ἑωθινὸν «Μετὰ μύρων...».
Καὶ νῦν:	«Υπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη· καὶ τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Τὸ φαιδρόν...», «Ὅ πάντα τῷ ῥήματι...», «Τῆς ποιή- μνης σου...», «Ταῖς τῶν δακρῦων σου ῥοαῖς...» τοῦ Ἄπ. Βαρνάβα καὶ τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννα...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς ΙΓ' Ἐπιστολῶν «Ἀδελφοὶ γρηγορεῖτε, στήκετε...» (Α' Κορ. ιστ' 13-24). (Εἰ βούλει λέγε τὸν τοῦ «Περιβάλλοντος». Ζήτηι τοῦτον τῇ 1ῃ Σεπτ.).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς ΙΓ' Ματθαίου· «Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν πα- ραβολὴν... ἄνθρωπός τις...» (Ματθ. κς' 33-42).
«Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τὸ φῶς...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι τῆς σειρᾶς ΙΔ' Ἑβδομάδος Ἐπι-
στολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΔ' Ἑβδομάδος Ματθαίου.

4. ΔΕΥΤΕΡΑ. Βαβύλα ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἀντιοχείας, Μωϋσέως τοῦ προφήτου, Ἀνθίμου ὁσίου, τοῦ ἐκ Ληξουρίου Κεφαλληνίας, Ἱερουσαλήμ ὁσιομάρτυρος καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς, Ἑρμιόνης μάρτυρος, Ἀνθίμου ὁσίου τοῦ νέου ἀσκητοῦ.

5. ΤΡΙΤΗ. Ζαχαρίου Προφήτου, πατρὸς Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.

6. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἀνάμνησις τοῦ ἐν Χώναις θαύματος τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ, Καλοδόκτης μάρτυρος.

Ἡ Ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας...». Κοντάκιον· «Ἰωακείμ και Ἴβνα...». Ἀπόστολος· «Εἰ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος...» (Ἐβρ. β' 2 – 10). Εὐαγγέλιον· «Ὁ ἀκούων ὑμῶν...» (Λουκ. ι' 16 – 21). «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν· «Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα και τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα, Ἀλληλούϊα».

7. ΠΕΜΠΤΗ. Προεόρτια τῆς Γεννήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Σῶζοντος παιδομάρτυρος τοῦ ἐν Ἀσπρογιᾷ τῆς Πάφου και Εὐψυχίου μαρτύρων. Εὐόδου και Ὀνησιφόρου ἀποστόλων, Κασσιανῆς ὁσίας τῆς Ὑμνογράφου, Ἰωάννου και Σεργίου ἐπισκόπων (Ε' και Ζ' Οἰκουμενικῶν Συνόδων), Δανιὴλ ὁσίου τοῦ Κατουνακιώτου, Σωφρονίου ἐπισκόπου ἐν Ἰβηρία.

Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Σῶζοντος εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

Ἡ Ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας...». Κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον και Θεοτόκος...» (ζῆτει Κοντάκιον μετὰ τὴν Στ' Ὁδὴν τοῦ κανόνος). Ἀπόστολος και Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Πέμπτη ΙΔ' Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν και Πέμπτη ΙΔ' Ἐβδ. Ματθαίου). «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν τῆς ἡμέρας «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν...».

8. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. ΤΟ ΓΕΝΕΘΛΙΟΝ ΤΗΣ ὙΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Πανηγυρίζει ἡ Ἱερά Βασιλικὴ και Σταυροπηγιακὴ Μονὴ Κύκκου και ἡ Ἱερά Μονὴ Παναγίας Σαλαμιωτίσσης. Πανηγυρίζει ἐπίσης και ὁ Μητροπολιτικὸς Ναὸς Παναγίας (Καθολικῆς) Λεμεσοῦ.

(Πρὸβλ. Τ.Μ.Ε. Τυπ. 8ης Σεπτ. § 4, 5, 6)

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια:

«Ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί...».

Κοντάκιον:

«Ἡ Παρθένος σήμερον και Θεοτόκος Μαρία...».

Ἀπόλυσις:

(μικρά)· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακὸς – Ψαλτήριον.

Ἐσπέρια:

Τὰ 6 Ἰδιόμελα· «Σήμερον ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις...».

Δόξα, Καὶ νῦν:	«Σήμερον ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...», τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς.
Ἀπόστιχα:	Τὰ 3 Ἰδιόμελα· «Ἡ παγκόσμιος χαρά...».
Δόξα, Καὶ νῦν:	«Δεῦτε ἅπαντες πιστοί...». «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια:	«Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε...» (τρῖς).
Ἀπόλυσις:	«Χριστὸς ὁ ἀληθινός...».

Τῆ Παρασκευῆ πρωῒ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετὰ τὸν Ν΄ Ψαλμόν, ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε...» καὶ ἀπόλυσις.

ΟΡΘΡΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια:	«Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε...» (τρῖς).
Καθίσματα:	Τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ, δις ἕκαστον.
Ἀναβαθμοί:	Τὸ α΄ Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου.
Προκείμενον:	«Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ».
Εὐαγγέλιον ὄρθρου:	«Ἀναστᾶσα Μαριάμ...» (Λουκ. α΄ 39 – 56).
Ὁ Ν΄ Ψαλμός:	(Χῦμα). Δόξα· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...» Καὶ νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Αὕτη ἡμέρα Κυρίου...».
Κανόνες:	Καὶ οἱ δύο τῆς Ἑορτῆς μετὰ στίχου· «Ἵπεραγία Θεοτόκε...».
Ἀπὸ γ΄ Ὁδῆς:	Ἡ Ὑπακοή· «Πύλῃν ἀδιόδευτον...».
Ἀφ΄ στ΄ Ὁδῆς:	Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Τὸ Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Σταυρὸν χαράξας...».
Ἀντὶ Τιμιωτέρας:	Ψάλλεται ἡ Θ΄ Ὁδὴ ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων τῆς Ἑορτῆς· «Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου...» καί· «Ἀλλότριον τῶν μητέρων...» μετὰ τοῦ στίχου· «Ἵπεραγία Θεοτόκε...» καὶ ἡ Καταβασία· «Μυστικὸς εἶ Θεοτόκε...».
Ἐξαποστειλάρια:	«Ἀγάλονται τὰ πέρατα...» καὶ «Ἀδὰμ ἀνακαινίσθητι...».

Αἶνοι:	Τὰ 3 Προσόμοια εἰς 4.
Δόξα, Καὶ νῦν:	«Αὕτη ἡμέρα Κυρίου...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα: Τῆς Ἑορτῆς ὡς ἀκολουθῶς:

Ἀντίφωνον Α΄

- Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαβίδ καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ.
- Ἴδου ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθαῖ εὔρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ.
- Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.
- Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ σαλευθήσεται.
- Δόξα, Καὶ νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...».

Ἀντίφωνον Β΄

- Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβίδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.
- Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.
- Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρασ τῷ Δαβίδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ Χριστῷ μου.
- Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ.

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός...».

Δόξα, Καὶ νῦν «Ὁ Μονογενῆς...».

Ἀντίφωνον Γ΄

- Ὡδε κατοικήσω, ὅτι ἠρετισάμην αὐτήν.
- Ἠγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.
- Ἅγιος ὁ ναὸς σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ.

«Ἡ Γέννησίς σου Θεοτόκε...».

Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν.....».
Ἀπολυτίκια:	«Ἡ Γέννησίς σου Θεοτόκε...».
Κοντάκιον:	«Ἰωακείμ καὶ Ἄννα...».

Τρισάγιον.

- Ἀπόστολος: Τῆς ἡμέρας· «Τοῦτο φρονεῖσθω ἐν ὑμῖν...» (Φιλιπ. β' 5 – 11).
- Εὐαγγέλιον: Τῆς ἡμέρας· «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην...» (Λουκ. ι' 38 – 42 καὶ ια' 27 - 28).
- «Ἐξαιρέτως»: «Ἀλλότριον τῶν μητέρων...».
- Κοινωνικόν: «Ποτήριον σωτηρίου...».
«Εἶδομεν τὸ φῶς...». «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου...».
- Ἀπόλυσις: «Χριστὸς ὁ ἀληθινός...».

9. ΣΑΒΒΑΤΟΝ (πρό τῆς Ὑψώσεως). Τῶν Ἁγίων καὶ Δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, Σεβηριανοῦ μάρτυρος.

Ἡ Ἀκολουθία ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας...». Κοντάκιον «Ἰωακείμ καὶ Ἄννα...». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον Ἁγίων (Γαλ. δ' 22 – 27 καὶ Λουκ. η' 16 – 21).

10. ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ. Μηνοδώρας, Μητροδώρας, Νυφοδώρας μαρτύρων, Πουλχερίας τῆς Βασιλίσσης, Ἀπελλοῦ, Λουκά καὶ Κλήμεντος τῶν Ἀποστόλων. Ἡσαΐου τοῦ Κτίτορος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου. Χρυσοστόμου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Σμύρνης, Εὐλαλίας μάρτυρος τῆς ἐν Ἰσπανίᾳ.

Ἦχος πλ. α'. Ἐωθινὸν Γ'.

Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἡσαΐου εὑρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

Σήμερον ἄγουσι τὰ ὀνομαστήρια αὐτῶν οἱ πανιερώτατοι μητροπολιταὶ Κυρηναίας κ. Χρυσόστομος καὶ Ταμασοῦ κ. Ἡσαΐας.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 9ης Σεπτ. § 13, 14.

Κυριακὴ μετὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Γενεσίου τῆς Θεοτόκου)

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ' ΩΡΑ

- Ἀπολυτίκιον: «Ἡ Γέννησίς σου Θεοτόκε...».
- Κοντάκιον: «Ἰωακείμ καὶ Ἄννα...».
- Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός...»

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

- Ἑσπέρια:** Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ τοῦ πλ. α΄ ἤχου 6 καὶ Προσόμοια Μεθέορτα: «Ποίοις οἱ εὐτελεῖς χεῖλεσιν...» εἰς 4 (10 Σεπτ.).
- Δόξα:** Τῆς ἑορτῆς: «Ἐν εὐσήμεν ἡμέρα ἑορτῆς...» (ζήτει εἰς τὸ Δόξα τῆς Λιτῆς τῆς 8^{ης} Σεπτ.).
- Καὶ νῦν:** Τὸ α΄ Θεοδοκίον τοῦ πλ. α΄ ἤχου· «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσση...»
- Εἴσοδος:** «Φῶς ἰλαρόν...» καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
- Ἀπόστιχα:** Τὰ Ἀναστάσιμα.
- Δόξα, Καὶ νῦν:** Μεθέορτον· «Δι' Ἀγγέλου προρρήσεως...» (ζήτει εἰς τὸ Δόξα, Καὶ νῦν τῶν Κεκραγαρίων τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς 10ης Σεπτ.).
«Νῦν ἀπολύεις...», **Τρισάγιον.**
- Ἀπολυτίκια:** Τὸ Ἀναστάσιμον «Τὸν συνάναρχον Λόγον...», Δόξα, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς· «Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετὰ τὸν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν τοῦ πλ. α΄ ἤχου, τὰ Τριαδικὰ· «Ἄξιόν ἐστιν...», τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκια:** Εἰς τό· «Θεὸς Κύριος...»· Τὸ Ἀναστάσιμον· «Τὸν συνάναρχον Λόγον...», Δόξα· τὸ αὐτό, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς· «Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε...».
- Καθίσματα:** Τὰ Ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ τῶν Θεοδοκίων τὰ μεθέορτα (10η Σεπτ.).

Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ πλ. α΄ ἤχου καὶ ἅπανα ἢ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Γ΄) Εὐαγγελίου.

- Κανόνες:** Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ α΄ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπὸ γ' Ὁδῆς:	Τὸ μεθέορτον Κάθισμα· «Ἡ Παρθένος Μαριάμ...».
Ἀφ' στ' Ὁδῆς:	Τὰ Ἀναστάσιμα Κοντάκιον καὶ Οἶκος καὶ τὸ Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Σταυρὸν χαράξας...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καὶ ἡ Καταβασία· «Μυστικὸς εἶ Θεοτόκε...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τὸ Γ' Ἀναστάσιμον· «Ὅτι Χριστὸς ἐγήγερται...» καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς· «Ἀγάλλονται τὰ πέρατα...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ τοῦ πλ. α' ἤχου 4 καὶ μεθέορτα· «Γόνος Ἰωακείμ...» εἰς 4.
Δόξα:	Τὸ Γ' Ἐωθινόν· «Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας...».
Καὶ νῦν:	«ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη· καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸ β' Ἀντίφωνον «... ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Τὸν συνάναρχον Λόγον...», «Ἡ Γέννησίς σου Θεοτόκε...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Ἰωακείμ καὶ Ἄννα...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως· «Ἴδετε πηλίκους ὑμῖν γράμμασιν...» (Γαλ. στ' 11 – 18).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως· «Οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανόν...» (Ἰωάν. γ' 13 – 17).
«Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τὸ φῶς...». «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι καὶ Εὐαγγέλια τῆς σειρᾶς ΙΕ' Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καὶ ΙΕ' Ἑβδομάδος Ματθαίου.

11. ΔΕΥΤΕΡΑ. Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Εὐφροσύνου τοῦ μαγείρου, καὶ τῶν ἁγίων Δημητρίου, τῆς συζύγου αὐτοῦ Εὐανθίας καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῶν Δημητριανοῦ, Ἰας μάρτυρος τῆς ἐν Περσίᾳ.

12. ΤΡΙΤΗ. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου. Ἀυτονόμου, Κουρνούτου ἐπισκόπου Ἰκονίου ἱερομαρτύρων, Θεοδώρου Ἀλεξανδρείας, Δανιὴλ ὀσίου τοῦ Θασίου.

Ἡ Ἀκολουθία φάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου (8ης Σεπτεμβρίου) διάταξιν, πλὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων τοῦ ἑσπερινοῦ καὶ τῆς Λιτῆς, ὡς καὶ τοῦ Πολυελέου καὶ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὅρθρου. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Τρίτη ΙΕ΄ Ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Τρίτη ΙΕ΄ Ἐβδ. Ματθαίου). Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως» «Ἀλλότριον...». Κοινωνικόν «Ποτήριον σωτηρίου...».

13. ΤΕΤΑΡΤΗ. Τὰ Ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως. Προεόρτια τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Κορνηλίου Ἐκατοντάρχου, Σελεύκου, Λουκιανοῦ, Λεοντίου μαρτύρων, Ἀριστείδου μάρτυρος τοῦ Ἀθηναίου.

Ἡ Ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Κοντάκιον τῶν Ἐγκαινίων «Οὐρανὸς πολύφωτος...». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (13ης Σεπτ.). Κοινωνικόν «Κύριε, ἠγάπησα εὐπρέπειαν Οἴκου σου καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου».

14. ΠΕΜΠΤΗ. Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΥΨΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΚΑΙ ΖΩΟΠΟΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

*Πανηγυρίζουσιν αἱ Ἱεραὶ Μοναὶ Σταυροβουνίου,
Σταυροῦ Ὁμόδου καὶ Σταυροῦ Μίνθης.*

Νηστεία αὐστηρὰ καὶ ἀπόλυτος.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 14ης Σεπτ. §§ 5, 6, 7).

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:

«Τὸν ζωοποιὸν Σταυρόν...» , Δόξα· «Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος...».

Κοντάκιον:

«Οὐρανὸς πολύφωτος...».

Ἀπόλυσις:

(μικρά)· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός.

Ἑσπέρια:

Τὰ 3 Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς «Σταυρὸς ἀνυψούμενος...» εἰς 6.

Δόξα, Καὶ νῦν:	Τῆς Ἑορτῆς «Δεῦτε ἅπαντα τὰ ἔθνη...».
Εἷσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...», τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.
Ἀπόστιχα:	Τὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς «Χαίροις ὁ ζωηφόρος Σταυρός...».
Δόξα, Καὶ νῦν:	Τῆς Ἑορτῆς «Ὅνπερ πάλαι Μωϋσῆς...».
Ἀπολυτίκιον:	«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπόλυσις:	«Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου...» (τρὶς). «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Πέμπτη πρωῒ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετὰ τὸν Ν΄ Ψαλμόν, ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς, Τρισάγιον καὶ Ἀπολυτίκιον· «Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια:	«Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου...» (τρὶς).
Καθίσματα:	Τὰ τοῦ Μηναίου κατὰ σειράν, δις ἕκαστον.
Ἀναβαθμοί:	Τὸ α΄ Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου.
Προκείμενον:	«Εἶδοσαν πάντα τὰ πέρατα...».
Εὐαγγέλιον ὁρθρου:	«Πάτερ δόξασόν σου τὸ ὄνομα...» (Ἰωάν. ιβ΄ 28 – 36). Εἶτα τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...».
Ὁ Ν΄ Ψαλμός:	(Χῦμα). Δόξα· «Σὺ μου σκέπη κραταιά...» Καὶ νῦν τὸ αὐτό, «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ...».
Κανῶν:	Τῆς Ἑορτῆς ἄνευ στίχων.
Ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς:	Τὸ Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς· «Ἐν παραδείσῳ με τὸ πρίν...».
Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς:	Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Τὸ Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Σταυρὸν χαράξας...».
Ἄντι Τιμιωτέρας:	Ἡ Θ΄ Ὠδὴ ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων. Καταβασία· «Μυστικὸς εἶ Θεοτόκε...» καὶ «Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τῆς Ἑορτῆς «Σταυρὸς ὁ φύλαξ...» (δις) καὶ «Σταυρὸς ὑψοῦται...» (ἅπαξ).

Αἶνοι:	Τὰ 3 Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος...» εἰς 4.
Δόξα, Καὶ νῦν:	«Σήμερον προέρχεται...».
Δοξολογία:	Μεγάλη.

Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Πρὸ τοῦ Ἀσματικῆς «Ἅγιος ὁ Θεός...» τῆς Δοξολογίας, οἱ Χοροὶ μεταβαίνουν εἰς τὴν Βόρειον (ἀριστερὰν) Πύλην τοῦ Ἱεροῦ Βήματος καὶ ἄρχονται ψάλλειν τὸ Ἀσματικὸν τῆς Δοξολογίας «Ἅγιος ὁ Θεός...» ἀργῶς, ὁ δὲ Ἱερεὺς, θυμιάσας τὸν ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπέζης Τίμιον Σταυρὸν, κείμενον ἐν δίσκῳ ἠὲ τρεπισμένῳ μετὰ βασιλικῶν καὶ τριῶν ἀνημμένων κηρίων, αἶρει αὐτὸν καὶ ἐξέρχεται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος ἐν πομπῇ, λιτανεύων τοῦτον ἐντὸς τοῦ Ναοῦ, προπορευομένων Λαμπάδων καὶ Ἐξαπτερούγων, ἀκολουθούντων τῶν Ψαλτῶν, ὡς καὶ τοῦ Διακόνου θυμιῶντος. Οὕτω περιελθὼν τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Ναοῦ, ἔρχεται εἰς τὸ μέσον αὐτοῦ, (ἐναντι τοῦ Δεσποτικῆς Θρόνου) ὅπου ὑπάρχει τετραπόδιον ἠὲ τρεπισμένον καὶ περιελθὼν τρεῖς τοῦτο, ἴσταται πρὸ αὐτοῦ καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς αἶρει τὸν δίσκον ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐκφωνεῖ «**Σοφία. Ὁρθοί**». Εἶτα ἀποθέτει τὸν δίσκον ἐπὶ τοῦ τετραποδίου καὶ θυμιῶν κύκλῳ αὐτοῦ σταυροειδῶς, ψάλλει τὸ «**Σῶσον Κύριε, τὸν λαόν σου...**», τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνουσι καὶ οἱ Χοροί. Εἶτα ὁ Ἱερεὺς λαμβάνει ἀνὰ χεῖρας τὸν Τίμιον Σταυρὸν μετὰ κλάδων βασιλικῆς, αἶρει αὐτὸν εἰς ὕψος καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς ἐκφωνεῖ «**Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός...**». Ἀκολουθῶν, ὑποκλινόμενος, κρατεῖ τὸν Τίμιον Σταυρὸν εἰς χαμηλὸν ὕψος ἄνωθεν τοῦ δίσκου, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὴν ἀ' ἑκατοντάδα τοῦ «**Κύριε ἐλέησον**». Ὁ δὲ Διάκονος καὶ οἱ πιστοί, ἂν βούλωνται, ραίνουν διὰ ῥοδοστάγματος τὸν Τίμιον Σταυρὸν, μέχρις ἀποπερατώσεως τῆς ἀ' ἑκατοντάδος τοῦ «**Κύριε ἐλέησον**». Στραφεὶς εἶτα πρὸς τὰ δεξιὰ, ὁ Ἱερεὺς, καὶ βλέπων πρὸς βορρᾶν αἶρει καὶ πάλιν εἰς ὕψος τὸν Τίμιον Σταυρὸν καὶ ἐκφωνεῖ «**Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...**» καὶ ἄρχονται οἱ Χοροὶ τῆς β' ἑκατοντάδος τοῦ «**Κύριε ἐλέησον**» (Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται μετὰ ἀπὸ ἐκάστην δέησιν κύκλῳ τοῦ τετραποδίου). Συμπληρωθείσης τῆς β' ἑκατοντάδος ἔρχεται εἰς τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν τοῦ τετραποδίου καὶ βλέπων πρὸς δυσμὰς ὑψοῖ καὶ πάλιν τὸν Σταυρὸν καὶ ἐκφωνεῖ «**Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν... καὶ πάσης τῆς ἐν Χρι-**

στῶ ἡμῶν ἀδελφότητος», καὶ ψάλλεται ἡ γ' ἑκατοντὰς τοῦ «Κύριε ἐλέησον». Συμπληρωθείσης καὶ ταύτης ἔρχεται εἰς τὴν βόρειον πλευρὰν τοῦ τετραποδίου καὶ βλέπων πρὸς νότον αἶρει καὶ πάλιν τὸν Σταυρὸν καὶ ἐκφωνεῖ «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῷ ἔθνει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα ἐθνικοῦ ἡμῶν στρατοῦ καὶ σύμπαντος τοῦ εὐλογημένου Ἑλληνικοῦ ἡμῶν γένους», καὶ ψάλλεται ἡ δ' ἑκατοντὰς τοῦ «Κύριε ἐλέησον». Συμπληρωθείσης καὶ ταύτης, ὁ Ἱερεὺς ἔρχεται πάλιν πρὸ τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τοῦ τετραποδίου καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολάς, αἶρει τὸν Σταυρὸν καὶ ἐκφωνεῖ «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγιείας, σωτηρίας καὶ μακροημερεύσεως τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν ἐπιτελούντων τὴν ἀγίαν ἑορτὴν ταύτην, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ Ἁγίου Ναοῦ τούτου, πάντων τῶν κοπιόντων καὶ φαλλόντων ἐν αὐτῷ καὶ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστιανῶν ὀρθοδόξων» καὶ ψάλλεται ἡ ε' ἑκατοντὰς τοῦ «Κύριε ἐλέησον». Μεθ' ὃ ἐὰν χοροστατῇ Ἀρχιερεὺς κατέρχεται τοῦ Θρόνου καὶ αἶρων τὸν Τίμιον Σταυρὸν, βλέπων πρὸς ἀνατολάς, ψάλλει: «Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ...». Εἶτα ἀποθέτει τὸν Σταυρὸν ἐπὶ τοῦ δίσκου καὶ προσκυνῶν μετὰ βαθείας ὑποκλίσεως, ψάλλει: «Τὸν Σταυρὸν σου προσκυνούμεν...», ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν Χορῶν. Ἀρχιερέως μὴ χοροστατοῦντος ταῦτα πάντα ἐπιτελεῖ ὁ λειτουργῶν Ἱερεὺς. Ἀκολουθῶς γίνεται ἡ προσκύνησις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ὑπὸ τῶν πιστῶν, φαλλομένου τοῦ Ἰδιομέλου «Δεῦτε πιστοί...». Τὸ Ἀπολυτίκιον «Σῶσον Κύριε, τὸν λαόν σου...» καὶ ἄρχεται ἡ Θεία Λειτουργία.

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:

Τῆς Ἑορτῆς ὡς ἀκολουθῶς:

Ἀντίφωνον Α΄

- Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου πρόσχες μοι,
ἵνα τί ἐγκατέλιπές με;
- Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι
τῶν παραπτωμάτων μου.
- Ὁ Θεός μου κεκράξομαι ἡμέρας
Καὶ οὐκ εἰσακούσῃ.
- Σὺ δὲ ἐν Ἁγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἔπαινος τοῦ Ἰσραὴλ.
- Δόξα, Καὶ νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις
τῆς Θεοτόκου...».

Ἀντίφωνον Β΄

- Ἴνα τί ὁ Θεὸς ἀπόσω εἰς τέλος;
- Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς.
- Ὅρος Σιών τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ.
- Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς...».

Δόξα, Καὶ νῦν «Ὁ Μονογενής...».

Ἀντίφωνον Γ΄

- Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί.
- Κύριος ἐν Σιών μέγας καὶ ἐστὶν ἐπὶ πάντας τοὺς λαοὺς.
- Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ, ὅτι φοβερὸν καὶ ἅγιόν ἐστιν.

«Σῶσον Κύριε, τὸν λαόν σου...».

Εἰσοδικόν:

«Ἵψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς, φάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα».

Ἀπολυτίκιον:

«Σῶσον Κύριε, τὸν λαόν σου...».

Κοντάκιον:

«Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ...».

Ἀντὶ Τρισαγίου:

«Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν...».

Ἀπόστολος:

Τῆς Ἑορτῆς: «Ὁ λόγος ὁ τοῦ σταυροῦ...» (Α΄ Κορ. α΄ 18 – 24).

Εὐαγγέλιον:

Τῆς Ἑορτῆς: «Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ συμβούλιον ἐποίησαν...» μέχρι καὶ τῆς φράσεως «κλίνας τὴν κεφαλὴν παρέδωκε τὸ πνεῦμα». (Ἰωάν. ιθ' 6 – 11, 13 – 20, 25 – 28 καὶ 30).

Ἐξαιρέτως:

«Μυστικὸς εἶ Θεοτόκε...».

Κοινωνικόν:

«Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου Κύριε».

Ἀντὶ «Εἶδομεν τὸ φῶς...»: Σῶσον Κύριε, τὸν λαόν σου...».

«Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου...».

Ἀπόλυσις:

«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

15. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Νικήτα μεγαλομάρτυρος, Φιλοθέου όσιού, Συμεών Θεσσαλονίκης, Βησσαρίωνος έπισκόπου Λαρίσης, Ίωάννου νεομάρτυρος του έκ Σφακίων, Νικήτα μεγαλομάρτυρος του Γότθου, Γερασίμου του έν Πηλίω.

Ἡ άκολουθία του έν άγίοις πατρός ήμών Συμεών άρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης εύρίσκεται εις τό τέλος της νέας έκδόσεως του Μηναιού του Σεπτεμβρίου της Άποστολικής Διακονίας (μετά την 30ήν Σεπτεμβρίου).

Ἡ άκολουθία φάλλεται ώς διαλαμβάνεται έν τῷ Μηναιῷ. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ φάλλεται τό Μέγα Προκειμένον «Ὁ Θεός ήμών έν τῷ οὐρανῷ καί έν τῇ γῆ πάντα ὅσα ήθέλησεν έποίησεν» μετά τών στίχων αυτού.

16. ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ. Εύφημίας μεγαλομάρτυρος και πανευφήμου, Κασσιανού όσιού του Κυπρίου, Μελιτινής μάρτυρος.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 14ης Σεπτεμβρίου § 8)

Ἡ Άκολουθία φάλλεται ώς έχει έν τῷ Μηναιῷ μετά τών Μεθεόρτων. Καταβασίαι «Σταυρόν χαράξας...». Είς τούς Αίνους τά 3 Προσόμοια «Υψουμένου σου Δέσποτα...» (Μικρός Ἑσπερινός 14ης Σεπτ.) και τά 3 Ἰδιόμελα της Άγίας «Άθλητικήν πανήγυριν πιστοί...». Δόξα, Καί νῦν «Σύ μου σκέπη κραταιά...» (Μικρός Ἑσπερινός 14ης Σεπτ.).

Είς την Λειτουργίαν τά Άντίφωνα της έορτης. Είσοδικόν «Δεϋτε προσκυνήσωμεν... ὁ σαρκί σταυρωθείς...». Μετά την Είσοδον, Άπολυτίκια «Σῶσον Κύριε...», «Τῷ θείῳ έρωτι...» και τό του Ναού. Κοντάκιον «Ὁ ύψωθείς...». Τρισάγιον. Άπόστολος και Εὐαγγέλιον του Σαββάτου μετά την Ὑψωσιν (Α΄ Κορ. α΄ 26 – β΄ 5) και (Ἰω. ή΄ 21 – 30). Είς τό «Ἐξαιρέτως...» «Ἄξιόν έστιν...». Κοινωνικόν «Μακάριοι οὐς έξελέξω...». «Είδομεν τό φῶς...» και άπόλυσις.

17. ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ. Τών άγίων Πατέρων της Α΄ και ΣΤ΄ Οίκουμενικής Συνόδου. Σοφίας και τών τριών θυγατέρων αυτής Πίστεως, Άγάπης και Ἐλπίδος μαρτύρων, Ἡρακλειδίου έπισκόπου Ταμασέων, Αὐξιβίου έπισκόπου Σόλων, Ἀναστασίου όσιού έν Περιστερωννοπηγῇ Κύπρου, Ἰωακείμ του Πάνυ, Ἄγαθοκλείας μάρτυρος.

Ἦχος πλ. β΄. Ἐωθινόν Δ΄.

Ἀκολουθίαι τῶν ἁγίων Ἡρακλειδίου, Αὐξιβίου καὶ Ἀναστασίου εὐρίσκονται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

*Πανηγυρίζει ἡ Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Ἡρακλειδίου
παρὰ τὸ χωρίον Πολιτικόν.*

Ὅπου ἐὰν ἐορτάζωνται οἱ Ἅγιοι, ἡ ἀκολουθία αὐτῶν δύναται νὰ συμπληρῆ μετὰ τῆς Ἀναστασίμου καὶ τῶν μεθεόρτων τῆς ἐορτῆς τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ κατὰ τὴν κατωτέρω τυπικὴν διάταξιν. Εἰς τὴν διάταξιν τὰ τοῦ ἐορταζομένου ἐκ τῶν Κυπρίων Μηναίων Ἁγίου ὀριζόμενα ἀναφέρονται ὡς τὰ «τοῦ Ἁγίου».

(ΤΜΕ Τυπ. 14ης Σεπτεμβρίου § 9, 10, 11)

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Σῶσον Κύριε, τὸν λαόν σου...»
Κοντάκιον: «Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ...»
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός...»

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ πλ. β΄ ἤχου 4, Μεθέορτα Προσόμοια (17ης Σεπτ.)· «Σήμερον ἐξέλαμψε...» 3 καὶ 3 τοῦ Ἁγίου.

Δόξα: Μεθέορτον· «Τῶν Προφητῶν αἱ φωναί...» (17η Σεπτ.).

Καὶ νῦν: Τὸ α΄ Θεοτοκίον τοῦ πλ. β΄ ἤχου «Τίς μὴ μακαρίσει σε...».

Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».

Ἀπόστιχα: Τὰ Ἀναστάσιμα.

Δόξα: Τοῦ ἐορταζομένου Ἁγίου.

Καὶ νῦν: Μεθέορτον· «Δεῦτε χαρμονικῶς, ἀσπασώμεθα...» (17η Σεπτ.).
 «Νῦν ἀπολύεις...», **Τρισάγιον.**

Ἀπολυτίκια: Τὸ Ἀναστάσιμον· «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις...», Δόξα τοῦ ἐορταζομένου Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς· «Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου...».

Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετὰ τὸν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν τοῦ πλ. β΄ ἤχου, ἡ Λιτὴ τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου, τὰ Τριαδικὰ «Ἄξιόν ἐστιν...», τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον «Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια: Εἰς τό: «Θεὸς Κύριος...» Τὸ Ἀναστάσιμον «Ἄγγελικαὶ δυνάμεις...», Δόξα: τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς: «Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου...».

Καθίσματα: Τὰ Ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ Θεοτοκίων τὰ τῆς Ἑορτῆς (14 Σεπτ.).

Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ πλ. β΄ ἤχου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Δ΄) Εὐαγγελίου.

Κανόνες: Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς.

Ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς: Τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Μεθέορτον «Ἐν παραδείσῳ με τὸ πρίν...».

Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς: Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα. Τὸ Συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Καταβασίαι: «Σταυρὸν χαράξας...».

Τιμιωτέρα: Καὶ ἡ Καταβασία: «Μυστικὸς εἶ Θεοτόκε...».

Ἐξαποστειλάρια: Τὸ Δ΄ Ἀναστάσιμον «Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράφαντες...», τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ τῆς Ἑορτῆς: «Σταυρὸς ὁ φύλαξ...» (ἄπαξ).

Αἶνοι: Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ τοῦ πλ. β΄ ἤχου 4 καὶ Μεθέορτα Προσόμοια «Λόγῃ σὺν τῷ Σταυρῷ...» εἰς 4 (17η Σεπτ.).

Δόξα: Τὸ Δ΄ Ἑωθινόν: «Ὅρθρος ἦν βαθύς...».

Καὶ νῦν: «Ἵπερευλογημένη...».

Δοξολογία: Μεγάλῃ καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα: Τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ β΄ ἀντίφωνον «...ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς...»

Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...».
Ἀπολυτίκια:	«Ἀγγελικαὶ δυνάμεις...», «Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου...», τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου, τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὑψωσιν· «Εἰδότες ὅτι οὐ δικαιούται...» (Γαλ. β' 16 – 20).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὑψωσιν· «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου...» (Μάρκ. η' 34 – θ' 1).
Ἐξαιρέτως:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...». «Εἶδομεν τὸ φῶς...», «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι τῆς σειρᾶς ΙΣΤ' ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Α' ἑβδομάδος Λουκᾶ.

18. ΔΕΥΤΕΡΑ. Εὐμενίου ἐπισκόπου Γορτύνης ὁσίου, Ἀριάδνης μάρτυρος, Ἀθανασίου τῆς Βρέστης.

19. ΤΡΙΤΗ. Τροφίμου, Σαββατίου καὶ Δορυμέδοντος μαρτύρων, Πλάτωνος ἱερομάρτυρος ἐκ Πάτμου, ἀνακομιδῆ λειψάνων ὁσίου Ἀμφιλοχίου τοῦ ἐν Πάτμῳ.

20. ΤΕΤΑΡΤΗ. Εὐσταθίου μεγαλομάρτυρος, Θεοπίστης τῆς συμβίας αὐτοῦ καὶ Ἀγαπίου καὶ Θεοπίστου τῶν υἱῶν αὐτῶν. Μαρτίνου πάπα Ῥώμης, Μελετίου ἐπισκόπου Κύπρου, Εὐσταθίου Θεσσαλονίκης, Ἰωάννου ὁσίου τοῦ Ξένου, Ἰλαρίωνος ὁσιομάρτυρος τοῦ νέου.

Ἡ Ἀκολουθία φάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Μεγαλομάρτυρος (Ἐφεσ. στ' 10 – 17) καὶ (Λουκ. κ' 12 – 19). Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως...» «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον...». «Εἶδομεν τὸ φῶς...» καὶ ἀπόλυσις.

21. ΠΕΜΠΤΗ. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Κοδράτου Ἀποστόλου, Ἰωνᾶ προφήτου, Μελετίου καὶ Ἰσαακίου ἐπι-

σκόπων Κύπρου όσίων, Πλάτωνος ιερομάρτυρος εκ Πάτμου.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 21ης Σεπτεμβρίου § 17)

Ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῇ κυρία τῆς Ἑορτῆς ἡμέρα, ἐξαιρουμένων, ἐν μὲν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν Ἀναγνωσμάτων, ἐν δὲ τῷ Ὁρθρῷ, τῆς Λιτῆς, τοῦ Πολυελέου καὶ τοῦ μετ' αὐτὸν καθίσματος καὶ τοῦ Εὐαγγελίου. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Πέμπτη ΙΣΤ' Ἑβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Πέμπτη Α' Ἑβδ. Λουκᾶ). Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως...» «Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου...». Κοινωνικὸν «Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς...». «Σῶσον Κύριε, τὸν λαόν σου...». Ἀπόλυσις.

Σημείωσις: Ἐφεξῆς καὶ μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου ψάλλονται: Καταβασίαι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου...», Εἰσοδικόν: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...» καὶ Κοντάκιον: «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».

22. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Φωκᾶ ιερομάρτυρος, Φωκᾶ τοῦ κηπουροῦ, Ἰσαὰκ καὶ Μαρτίνου τῶν μαρτύρων, Κοσμᾶ όσίου τοῦ Ζωγραφίτου.

Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ιερομάρτυρος Φωκᾶ εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

23. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ Σύλληψις τοῦ Τιμίου Προδρόμου, Ραΐδος μάρτυρος, Ξανθίππης καὶ Πολυξένης τῶν αὐταδέλφων όσίων, Ἰωάννου νεομάρτυρος τοῦ ἐκ Κονίτσης καὶ ἐν Βραχωρίῳ (Ἀγρινίῳ) μαρτυρήσαντος ἐξ Ἀγαρηῶν, Νικολάου νεομάρτυρος τοῦ παντοπώλη.

Ἡ Ἀκολουθία ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι: «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου...». Κοντάκιον: «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου (Γαλ. δ' 22 – 27) καὶ (Λουκ. α' 5 – 25). «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν: «Εἰς μνημόσυνον...».

24. ΚΥΡΙΑΚΗ Α' ΛΟΥΚΑ. Θέκλης μεγαλομάρτυρος καὶ ἰσαποστόλου. Ἀνάμνησις τοῦ ἐν Κυθήροις θαύματος τῆς Θεοτόκου τῆς «Μυρτιδιωτίσης». Σιλουανοῦ όσίου τοῦ Ἀθωνίτου, Στεφάνου μάρτυρος.

Ἦχος βαρύς. Ἑωθινὸν Ε'.

Ἀκολουθία τῆς ἁγίας Θέκλης εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

Πανηγυρίζει ἡ Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίας Θέκλης παρὰ τὸ χωρίον Μοσφιλωτή.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκον:	«Ἡ πρώην οὐ τίκτουσα...».
Κοντάκιον:	«Εὐφραίνεται λαμπρῶς...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός...»

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια:	Ἀναστάσιμα τοῦ βαρέος ἤχου 6 καὶ τῆς Ἁγίας Θεέ- κλης «Κύριε, εἰ καὶ ἐν θυρίδι...» 4.
Δόξα:	Τῆς Ἁγίας «Ἀθλητικοῖς παλαίσμασι...».
Καὶ νῦν:	Τὸ ἀ΄ Θεοτοκίον τοῦ βαρέος ἤχου· «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...» καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα:	Τὰ Ἀναστάσιμα.
Δόξα:	Τῆς Ἁγίας «Λεόντων ὁρμάς...».
Καὶ νῦν:	Τὸ ὁμόηχον Θεοτοκίον· «Ἀνύμφευτε Παρθένε...» (Ἴδε εἰς τὴν Παρακλητικὴν, τὸ Καὶ νῦν τῶν Ἀποστί- χων τοῦ πλ. δ΄ ἤχου, Σαββάτῳ ἑσπέρας). «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια:	Τὸ Ἀναστάσιμον· «Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου...», Δόξα τῆς Ἁγίας· «Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ...», Καὶ νῦν τὸ ὁμόηχον Θεοτοκίον· «Τὸ ἀπ’ αἰῶνος ἀπόκρυφον...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...»

Τῇ Κυριακῇ πρώτῃ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετὰ τὸν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν τοῦ βαρέος ἤχου καὶ τὰ
Τριαδικὰ «Ἐξίον ἐστίν...». Τρισάγιον καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ Ἦχου.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια:	Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Καθίσματα:	Τὰ Ἀναστάσιμα κατὰ σειράν. Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ βαρέος ἤχου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Ε΄) Εὐαγγελίου.

Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς Ἁγίας.
Ἄπο γ´ Ὡδῆς:	Τὸ Κάθισμα τῆς Ἁγίας «Εἰς ἀνδρείαν τὸ θῆλυ...» μετὰ τοῦ Θεοτοκίου «Ὡς Παρθένον καὶ μόνην...».
Ἄφ´ στ´ Ὡδῆς:	Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ ἀναστάσιμα. Τὸ Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Ἀνοιξω τὸ στόμα μου...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καὶ ἡ Καταβασία: «Ἄπας γηγενής...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τὸ Ε´ Ἀναστάσιμον «Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστὸς...», τῆς Ἁγίας: «Ῥωσθεῖσα καλλιπάρθενε...», μετὰ τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ: «Κυρίως Θεοτόκον σε...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα τοῦ βαρέος ἤχου 4 καὶ τῆς Ἁγίας Στιχηρά Ἰδιόμελα: «Ἀθλητικὸν στάδιον...» 4.
Δόξα:	Τὸ Ε´ Ἐωθινόν: «Ὡ τῶν σοφῶν σου κριμάτων Χριστέ...».
Καὶ νῦν:	«Ἵπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλῃ καὶ τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἄπολυτικά:	«Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου...», «Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ...», τοῦ Ἄπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Τῆς Ἁγίας Θέκλης: «Τέκνον Τιμόθεε, παρηκολούθηκάς μου...» (Β´ Τιμ. γ´ 10 – 15).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Α´ Λουκᾶ: «Ἐστὼς ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν λίμνην...» (Λουκ. ε´ 1 – 11).
«Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τὸ φῶς...». «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα Καθημερινῶν: Ἀπόστολοι ΙΖ´ Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Β´ Ἑβδομάδος Λουκᾶ.

25. ΔΕΥΤΕΡΑ. Εὐφροσύνης ὁσίας, Παφνουτίου τοῦ πατρὸς αὐτῆς καὶ ἐτέρου Παφνουτίου μάρτυρος, Παύλου, Τάπτης, καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν Σαβινιανοῦ, Μαξίμου, Ῥούφου καὶ Εὐγενίου τῶν ἐν Δαμασκῶ ἀθλησάντων, Θεοφίλου, Μητροπολίτου Ἐφέσου, τοῦ ὁμολογητοῦ Σεργίου ὁσίου τοῦ ἐν Ῥαντονέζ.

26. ΤΡΙΤΗ. Ἡ μετάστασις τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καὶ Εὐαγγελιστοῦ, ἐπαναφορὰ τιμίας Κάρας Ἀποστόλου Ἀνδρέου εἰς Πάτρας, Νείλου ὁσίου τοῦ Καλαβροῦ.

*Πανηγυρίζει ὁ παλαιὸς Καθεδρικός Ναὸς
τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου ἐν Λευκωσίᾳ.*

Ἡ Ἀκολουθία φάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι: «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου...». Κοντάκιον «Προστασία...». Ἀπόστολος: (Ἀ' Ἰωάν. δ' 12 – 19). Εὐαγγέλιον (Ἰωάν. ιθ' 25 – 27, κα' 24 – 25). «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν: «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν...». «Εἶδομεν τὸ φῶς...». Ἀπόλυσις.

27. ΤΕΤΑΡΤΗ. Καλλιστράτου, Γαϊανῆς μαρτύρων, Μάρκου, Ἀριστάρχου καὶ Ζήνωνος ἀποστόλων, Ἀκυλίνας νεομάρτυρος τῆς Ζαγκλιβερινῆς, Βασιλείου, Λουκᾶ καὶ Ἰγνατίου, ὁσίων ἡγουμένων Μονῆς Βαθέος Ῥύακος, σύναξις πάντων τῶν ἁγίων πατριαρχῶν τῆς Ἁγίας Πόλεως Ἱερουσαλήμ.

28. ΠΕΜΠΤΗ. Ἡ εὕρεσις καὶ ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου ὁσίου Νεοφύτου Ἐγκλείστου, Χαρίτωνος ὁμολογητοῦ, Αὐξεντίου ὁσίου, Ἀλκίσιωνος μητροπολίτου Νικοπόλεως τῆς Παλαιᾶς Ἠπείρου, Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου, τῶν ὁσιομαρτύρων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Καλυβιανῆς, Ἀλφείου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς, Βαρούχ τοῦ προφήτου.

Ἀκολουθίαι τῶν ἁγίων Χαρίτωνος, Αὐξεντίου καὶ Νεοφύτου τοῦ ἐγκλείστου εὐρίσκονται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

*Πανηγυρίζει ἡ Ἱερά, Βασιλικὴ καὶ Σταυροπηγιακὴ Μονὴ
τοῦ Ἁγίου Νεοφύτου.*

*Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήριά του ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης
Μόρφου κ. Νεόφυτος.*

29. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Κυριακοῦ ὁσίου τοῦ Ἀναχωρητοῦ, Πετρωνίας μάρτυρος, Γοβδελαᾶ καὶ Κασδόας μαρτύρων τῶν ἐν Περσίᾳ, Μαλαχίου ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐν Λίνδου, τῶν ὁσιομαρτύρων τῶν ἐν τῇ Μονῇ τῶν Στροφάδων ἀναιρεθέντων.

Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Κυριακοῦ εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

30. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Γρηγορίου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου καὶ φωτιστοῦ τῆς Ἀρμενίας.